

Paphiopedilum niveum in het vijfsterren *Paphiopedilum*-hotel

Ik heb een mooie...

Tekst: Roland Schollaert, foto's: Alma Compennolle

Enkele jaren terug kon je bij Klinge terecht voor mooie *Paphiopedilum*-zaailingen. Dat dit voorbij is zal u allicht bekend zijn. Zo zie je maar dat je de kansen moet grijpen als ze zich voordoen. Bij een van mijn bezoeken zag ik een, wat men noemt, community pot staan met *Paphiopedilum niveum* klaar om verspeend te worden in potjes. In zo een schaal staan kleine plantjes en ook snelle groeiers. Ik zag wat ik zag en nam Ed bij de arm. Ik geef toe dat ik nogal wat overredings-

kracht heb moeten gebruiken om hem in een toestand te brengen om daar, nu seffens, de grootste plant uit te halen. Wie Ed kent, weet dat hij een vriendelijke man is en een *Paphiopedilum*-liefhebber. Een mooie plant er uitgepuurd en ik tevreden terug naar België. Een mooie klant erbij in mijn hotelletje.

Mooi en moeilijk

Ongeveer een jaar later bloeide hij voor het eerst. Ik was 'smoor' op

Paphiopedilum niveum met zicht op de pollinia en wit staminodium

die bloem. Ik bedoel niet dat dit een bloem is die qua vorm gouden medailles moet halen, maar mooi is hij zeker. Zelfs Popow in Duitsland, die de foto's gezien heeft, vond het een zéér mooie bloem. *Paphiopedilum niveum* behoort tot de *Brachypetalum*-groep en die durven wel eens moeilijk doen, bij mij althans. Ik denk dat ik niet de enige ben die wat meer aandacht aan die bepaalde groep moet besteden.

P. niveum is voor het eerst in Europa terecht gekomen in 1868. De soort is ontdekt op het Langkawi-eiland voor de kust van Maleisië en in Thailand, nabij Trang, meer noordelijk. Dit om u een idee te geven van waar ze komen. Wat belangrijk is, is namelijk het klimaat ter plaatse. Dit is volgens mij voor ons liefhebbers, het voornaamste. Deze regio (volgens Lance Birk, in *Paphiopedilum grower's manual*) wordt beïnvloed door één moesson, de zuidwest moesson, die gaat van juni tot oktober. Het regent op zijn hevigst gedurende augustus, september en oktober. Dan regent het soms dagen aan een stuk. In november worden het buien om dan in december volledig droog te worden en dat blijft zo tot einde maart, zelfs april durft nog droog te zijn. Op jaarbasis valt er 2300 mm, een ferme slok.

Nachtelijke dauw

Nu wat de temperatuur betreft. In de zomer 21 tot 30 °C en in de winter 16 tot 27 °C. De luchtvochtigheid is gans het jaar zéér hoog. Opgelet, droge periode wil niet zeggen dat de plant geen water meer ontvangt! Door de nachtelijke dauw zijn de planten iedere morgen nat, ja gewoon kletsnat. Hoe

Paphiopedilum niveum, wat een prachtige bloem!

Paphiopedilum thaianum, grootte van het plantje en een knop ten opzichte van een munt van 1 eurocent

Paphiopedilum thaianum, knop twee dagen vooraleer het open komen

moeten wij dat begrijpen? Welnu, de plant groeit onder andere op kalkrotten in spleten die met mos gevuld zijn en ook op met mos begroeide wortels van bomen. Hetgeen dus wil zeggen dat die dunne laag mos op de rotsen of de boomwortels nat is, zelfs druipend nat 's morgens. Mos neemt graag water op en *Paphiopedilum niveum* profiteert daarvan.

Zet het plantje liefst hoog in de kas zodat het veel licht krijgt en warm staat. In het land van herkomst groeit hij zoals eerder gezegd op rotsen en wortels maar dan noord en noordwestelijk gericht. Moet het nog gezegd dat *P. niveum* gevoelig is voor zouten? Opgelet dus met meststof. Twee maal per jaar verpotten is aan te raden en zelfs wenselijk. Tot daar wat betreft *P. niveum*.

Een kleiner neefje

In mijn 'hotelletje' heb ik een neefje

van hem. Ik noem hem zo omdat er een sterke gelijkenis is, alhoewel hij een flink stuk kleiner is. Ik heb het over *Paphiopedilum thaianum* die in de omgeving van Phuket groeit, aan de kust van Thailand. Is recent ontdekt, in 2006. Verder onderzoek zal uitmaken in hoeverre er verwantschap is met *P. niveum*. Een groot verschil is namelijk de binnenkant van de schoen (lip) die is bedekt met stippen, *P. niveum* heeft dat niet. Ik heb het plantje gekocht in Duitsland.

Onlangs ben ik naar de plantenkeuring geweest bij Claessens in Nederland. Dit was voor de eerste keer in mijn orchideeëncarrière. Iedereen was weg van het plantje. Door mijn onwetendheid over hoe het er aan toegaat op een keuring, heb ik een gedroogd bruin blaadje aan de onderkant van het plantje laten zitten. Maar goed, toch nog 9.40 punten!

Daar die *P. thaianum* geen gemakkelijke broer is heb ik, toen ik laatsleden in Dresden op de tentoonstelling was in maart en ik de heer Holger Perner tegen het lijf liep, van de gelegenheid gebruikt gemaakt om een gesprek aan te knopen, wat natuurlijk over Paphio's ging. Ik vroeg hem onder andere of hij ervaring had met *P. thaianum*. Volgens Perner niet de gemakkelijkste plant. Zijn personeel had volgens hem op een bepaald moment in de opkweek van zaailingen teveel water gegeven met als resultaat ... exit *thaianum*. Wat je wel moet onthouden is dat de plant groeit aan de rand van het regenwoud. Wat dus wil zeggen, gans het jaar vochtig houden. Da's ook wat meneer Perner mij gezegd heeft. Ik eindig met de woorden van meneer Popow: 'Immer suchen!'

De hotelmanager,
Roland Schollaert

Paphiopedilum thaianum, een kleine bloem tegenover een duim van de fotografe

Paphiopedilum thaianum met zicht in de schoen, grote stippen uitlopend naar roze kleur

